

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Bodnár Lilla ügyvéd által képviselt I. rendű és II. rendű felpereseknek a jogtanácsos által képviselt alperes ellen rendkívüli munkavégzésért járó juttatás és illetménykülönbözet megfizetése iránt a Fővárosi Munkaügyi Bíróságon 8.M.4307/2006. szám alatt megindított és a Fővárosi Bíróság mint másodfokú bíróság 59.Mf.632.910/2007/3. számú ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen a II. rendű felperes részéről előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság 59.Mf.632.910/2007/3. számú ítéletét abban a részében, amelyben az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta és a II. rendű alperes (helyesen II. rendű felperes) illetménykülönbözet és megállapítás iránti keresetét elutasította, valamint rendelkezett a II. rendű felperes első- és másodfokú költségviselése tárgyában, hatályában fenntartja, ezt meghaladó részében nem érinti.

Kötelezi a II. rendű felperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg az alperesnek 8000 (nyolcezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

I n d o k o l á s

A címzetes magántáncos I. rendű és a III. kategóriába tartozó balett kartáncos II. rendű felperes a 2004-2005-ös évadra vonatkozóan túlszolgálati díj és célprémium kifizetésére kérték kötelezni az alperest.

A felülvizsgálati eljárásban érintett II. rendű felperes ezen túlmenően összesen 256.000 forint elmaradt illetmény és késedelmi

kamat iránti igényt is előterjesztett, valamint annak megállapítását kérte, hogy a munkáltatói döntésen alapuló illetményének összege 117.900 forint/hó. Kérelmét azzal indokolta, hogy az alperes a 2005. január 1-jével történt átsorolásakor a korábban megállapított 117.900 forint munkáltatói döntésen alapuló illetményrészt egyoldalúan 110.600 forintra, a 2005. szeptember 1-jén történt átsorolásakor pedig 107.500 forintra csökkentette.

A Fővárosi Munkaügyi Bíróság a 8.M.4307/2006/8. számú ítéletében kötelezte az alperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg az I. rendű felperesnek 324.000 forint célprémiumot, 427.056 forint rendkívüli munkavégzés ellenértékéért járó juttatást, és ezek késedelmi kamatát, a II. rendű felperesnek pedig 252.600 forint célprémiumot, 256.000 forint illetménykülönbözetet, és ezek késedelmi kamatát. Megállapította, hogy a II. rendű felperes munkáltatói döntésen alapuló illetménye 117.900 forint/hó.

A munkaügyi bíróság az illetménykülönbözetre vonatkozó döntését azzal indokolta, hogy a közalkalmazotti jogviszonyban álló felperes illetménye úgynevezett garantált illetményből és munkáltatói döntésen alapuló illetményből áll, és a Kjt. 21. § (3) bekezdése szerint mindkettő a kinevezés kötelező tartalmi eleme, amely a közalkalmazotti jogviszonyban is alkalmazandó Mt. 82. § (2) bekezdése szerint csak közös megegyezéssel módosítható. A felek között a munkáltatói döntésen alapuló illetmény csökkentése tekintetében közös megegyezés nem jött létre, így ezt az illetményrészt az alperes egyoldalúan jogellenesen csökkentette.

Az alperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Bíróság az 59.Mf.632.910/2007/3. számú ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta, a II. rendű alperes (helyesen: II. rendű felperes) illetménykülönbözet és megállapítás iránti keresetét elutasította, és úgy rendelkezett, hogy az elsőfokú és a másodfokú eljárásban felmerült költségét maga viseli. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, és az I. rendű felperest a költségben marasztalta.

A II. rendű felperes által előterjesztett elmaradt illetmény és a munkáltatói döntésen alapuló illetmény összegének megállapítására irányuló kereseti kérelem tárgyában kifejtette, hogy megfelel a valóságnak, miszerint az alperes 2005. január 1-jei és szeptember 1-jei hatállyal csökkentette a garantált illetményen felüli munkáltatói döntésen alapuló illetményrészt, azonban az illetmény összege változatlan maradt, illetve nőtt is. Amennyiben a közalkalmazotti illetménye összességében nem csökken, a munkáltatói döntésen alapuló illetményrész a garantált illetmény összegének növekedése következtében csökkenthető vagy megvonható, mindaddig, amíg a kinevezés szerinti illetménye nem változik. A másodfokú

bíróság álláspontjának alátámasztásaként a Legfelsőbb Bíróság 1544. számú elvi határozatára is hivatkozott.

A jogerős ítélet ellen a II. rendű felperes felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, amelyben annak hatályon kívül helyezését, és - tartalma szerint - az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Érvelésének lényege szerint az alperes azáltal, hogy a garantált illetményen felüli munkáltatói döntésen alapuló illetményrész a kinevezésbe foglalta, ez az illetményrész, mint ezáltal a kinevezés megállapodásos része, egyoldalúan nem csökkenthető. Megítélése szerint a Legfelsőbb Bíróság 1544. számú elvi határozata szerinti jogértelmezés ellentétes az Mt. 82. § (1) bekezdésében foglaltakkal. A munkáltató a kinevezési okiratban nevesített munkáltatói döntésen alapuló illetményrész folyósítására határozatlan időtartamra kötelezettséget vállalt, ezért a garantált illetmény kötelező emelése esetén az ezen felüli összeget változatlanul kellett volna hagynia.

Az alperes a felülvizsgálati ellenkérelmében arra hivatkozott, hogy a perrel érintett átsorolási okiratokban a költségvetési szervekre vonatkozó központi illetményszámfejtéssel összefüggő jogszabályoknak és dokumentumoknak eleget téve tájékoztatta a II. rendű felperest a garantált illetményen felüli illetmény összegéről, anélkül hogy kötelezettséget vállalt volna a peresített illetményrész határozatlan időre történő biztosítására. A felperes kinevezése szerinti illetmény összege nem csökkent, ezért a jogerős ítélet hatályában való fenntartását és a II. rendű felperesnek a költségekben való marasztalását kérte.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálta el (Pp. 274.§ (1) bekezdés).

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A per adatai szerint a felperes kinevezésben megállapodott illetménye 2005. január 1-jén 180.300 forint volt, amely a D fizetési osztály 2-es fizetési fokozatból D fizetési osztály 3-as fizetési fokozatba történő átsorolás, és ezzel a garantált illetmény megnövekedése folytán nem változott. A garantált illetmény összegének újabb emelése után pedig az illetmény 210.540 forintra emelkedett.

A Kjt. 21. § (3) bekezdése szerint az illetmény valóban a kinevezés kötelező tartalmi eleme, amelynek módosítására az Mt. 82. § (1) bekezdése szerint csak közös megegyezéssel kerülhet sor. A perbeli esetben a Kjt. 21. § (3) bekezdésében említett illetmény alatt a 180.300 forint/hó illetményt kell érteni, amely a peresített időszakban az átsorolások következtében nem csökkent, hanem emelkedett. Következésképpen a felperes a munkáltató részéről az

Mt. 82. § (1) bekezdésébe ütköző, az illetmény csökkentésével megvalósult egyoldalú kinevezés-módosítást tévesen állított. A felperesnek alanyi jogosultsága a Kjt. 66. § (1) bekezdése szerinti garantált illetményre, valamint ha a felek ennél magasabb összegű illetményben megállapodtak, erre az illetményre keletkezett, és nem pedig a garantált illetmény és megállapodás szerinti ennél magasabb illetmény különbözetére. Ez utóbbi ugyanis nem minősül önálló illetményrésznek akkor sem, ha a kinevezés illetve átsorolás ezen részt külön feltünteti, mivel ennek indoka a garantált illetmény ellenőrizhetősége.

Amennyiben a munkáltató a közalkalmazott illetményét munkáltatói döntés alapján ezt meghaladó összegben állapította meg, a kinevezés módosításáról mindaddig nem beszélhetünk, amíg az így megállapított illetmény összege nem csökkent.

A felperesnek a Legfelsőbb Bíróság 1544. számú elvi határozatát vitató és a másodfokú bíróság jogi álláspontjával ellentétes álláspontja téves.

A kifejtettekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275. § (3) bekezdésében foglaltak alapján jogszabálysértés hiányában a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati eljárási költség viseléséről a Pp. 78.§-ának (1) bekezdése, a felülvizsgálati eljárási illetékről a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján rendelkezett.

Budapest, 2009. március 25.

Dr. Tálné dr. Molnár Erika a tanács elnöke, Dr. Földényi Gyuláné s.k. előadó bíró, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

bírószági tisztviselő